

درس چهارم

۱۹ تا ۲۵ ژانویه

بره سزاوار

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۴؛ حزقیال باب ۱ آیات ۵ تا ۱۴؛ مکاشفه یوحنا باب ۵؛ افسسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۳؛ عبرانیان باب ۱۰ آیه ۱۲؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ تا ۳۶.

« گریه نکن. ببین، شیر قبیله یهودا که از نسل داود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و هفت مهر آن را بگشاید »
(مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۵).

در هفته پیش پیام‌های مسیح برای قومش بر روی زمین را مطالعه کردیم. اکنون رؤیای یوحنا از زمین به آسمان تغییر مکان می‌دهد و بر "آنچه که باید بعد از این رخ دهد" (مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱) یعنی آینده، تمرکز دارد.

رؤیای باب‌های ۴ و ۵، در تالار عرش رخ می‌دهد. به همین ترتیب، صحنه باب‌های ۴ و ۵ مکاشفه یوحنا به طور نمادین کنترل تاریخ و نقشه نجات به نمایش می‌گذارد. با این وجود، پیش از اینکه آینده آشکار شود، مرکزیت ماموریت کهانت اعظمی مسیح در آسمان مبنی بر حاکمیت او بر امور زمین و برای رهایی نژاد بشر به ما نشان داده شده است. بدین طریق، باب‌های ۴ و ۵، چشم‌اندازی از مفهوم وقایع آینده که در مابقی کتاب ثبت شده است را فراهم می‌آورد.

همچنین ممکن است کسی متوجه شود در حالی که پیام‌های نوشته شده به هفت کلیسا به زبانی تقریباً بی‌پرده نوشته شده بودند، از این به بعد کتاب زبانی نمادین را بکار می‌برد که تفسیر آن همیشه آسان نمی‌باشد. این زبان از تاریخ

قوم خدا آنگونه که در عهد قدیم ثبت شده، گرفته شده است. برای تفسیر درستی از مکاشفه یوحنا به درکی صحیح از زبان نمادین در پرتو عهد قدیم نیاز است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ ژانویه آماده شوید.

یکشنبه

۲۰ ژانویه

در سرای تخت پادشاهی آسمانی

با شروع مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱، عیسی از یوحنا بمی خواهد تا به آسمان رفته و چشم انداز وسیع تاریخ؛ از زمان خود تا زمان بازگشت ثانی را مشاهده کند.

مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۱ تا ۸ را همراه با حزقیال باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸ بخوانید. با توجه به مکاشفه یوحنا باب ۵ آیات ۱۱ تا ۱۴، درباره عظمت اتاق تخت پادشاهی چه چیزی می توانیم آسمانی فرا گیریم؟

رسول از لابلای در باز به داخل معبد آسمانی و به تخت ملکوتی خدا نگاه کرد. تخت ملکوتی نماد قدرت حاکمیت و حاکمیت خدا بر مخلوقات است در حالی که رنگین کمان اطراف آن نشانه وفاداری وعده داده شده او به قومش می باشد (پیدایش ۹: ۱۳-۱۶؛ اشعیا ۵۴: ۹ و ۱۰). با این وجود، شیطان، که با زور حاکمیت بر زمین را غصب کرده، اقتدار الهی را انکار کرده است. مسئله اصلی در نبرد بزرگ میان خدا و شیطان در خصوص حق حاکمیت بر جهان هستی است. هدف گردهمائی آسمانی که یوحنا در بارگاه آسمانی مشاهده نمود برای تایید حق حاکمیت بر جهان است (مکاشفه ۴: ۸-۱؛ مکاشفه ۵: ۱۱-۱۴).

مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۸ تا ۱۱ و باب ۵ آیات ۹ تا ۱۴ را بخوانید. از این آیات چه چیزی در مورد عبادت حقیقی می‌توانید بیاموزید؟ در باب ۴، چرا خداوند شایسته پرستش است و در باب ۵ آیات ۹ تا ۱۴، چرا بره خدا سزاوار آن می‌باشد؟

باب ۴ مکاشفه، یک توصیف کلی از بارگاه سلطنتی در معبد آسمانی و از پرستشی که در آنجا تکرار می‌شود را ارائه می‌دهد. در حالی که پرستش در باب ۴، قدرت آفریننده خدا را می‌ستاید، باب ۵ نجاتِ ارائه شده توسط برّه قربانی را تجلیل می‌کند. این فصل‌ها نشان می‌دهد که عبادت حقیقی، اعمال توانای خدا در خلقت و نجات را بازگو کرده و می‌ستاید. خدا که در ابتدا جهان را خلق نمود، قدرت و توان بازگرداندن آن به وضعیت اولیه‌اش و تبدیل آن به خانه ابدی قومش را نیز دارد، و او وعده داده است تمام این کارها را انجام خواهد داد.

درباره آنچه انجیل تعلیم می‌دهد، بیاندیشید: کسی که نه تنها ما و جهان ما را خلق نمود، بلکه تمام کیهان را آفرید، همچنین ”برّه قربانی شده“ (مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۱۲) برای ما نیز بود. این چه امید شگفت‌انگیزی در میان جهانی پر از درد و آشوب ارائه می‌دهد؟

۲۱ ژانویه

دوشنبه

گردهمائی آسمانی در عرش سماوی

شرح بزرگان روحانی در مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۴ نشان می‌دهد که آن‌ها فرشته نیستند. عنوان «بزرگان روحانی» در کتاب مقدس همواره برای انسان‌ها بکار برده شده است. بر عکس فرشتگان که همیشه در حضور خدا می‌ایستند، این بزرگان روحانی بر تخت‌ها نشسته‌اند. جامه‌های سفیدی که آن‌ها می‌پوشند لباس مردم وفادار خدا هستند (مکاشفه یوحنا باب ۳ آیات ۴ و ۵). تاج‌های پیروزی (به یونانی *stephanoi*) بر روی سرهایشان مخصوص مقدّسین

فاتح نگه داشته شده‌اند (یعقوب باب ۱ آیه ۱۲). همه این‌ها اظهار می‌دارند که ۲۴ ارشد روحانی مقدسین با شکوه هستند.

عدد ۲۴، عددی نمادین است: که از دو مجموعه ۱۲ تایی تشکیل شده است. عدد ۱۲ در کتاب مقدس نماد قوم خدا می‌باشد. ۲۴ رهبر روحانی می‌توانند نماد قوم خدا، مجموعه ای از زمان عهد قدیم و جدید باشند. عدد ۲۴ همچنین سران ۲۴ دسته‌بندی کاهنان که به نوبت خدمات معبد زمینی را انجام می‌دادند، را منعکس می‌کند (اول تواریخ باب ۲۴ آیات ۱ تا ۱۹).

این واقعیت که هرگز پیش از این در کتاب مقدس به ۲۴ رهبر روحانی اشاره نشده است، دلالت بر این دارد که آن‌ها گروهی جدید در عرش سماوی هستند. آن‌ها ممکن است کمی پیش از اتفاق افتادن این صحنه آورده شده باشند. آن‌ها به احتمال زیاد کسانی هستند که در زمان مردن عیسی از مرگ قیام کرده باشند (متی باب ۲۷ آیات ۵۱ تا ۵۳).

اگر چنین است، این ۲۴ رهبر روحانی که با عیسی به آسمان عروج کرده‌اند، بعنوان نمایندگان بشر هستند، تا شاهد انصاف و عدالت خدا در اعمال وی، در درک نقشه رستگاری باشند. در مکاشفه ۵: ۹، ۲۴ رهبر روحانی، همراه با چهار موجود زنده (آیه ۸)، در برابر بره که ذبح گردیده بود و با این وجود زنده است، سجده نمودند. آنها با هم سرودی تازه خوانده و بره را می‌ستودند بعنوان آیین یگانه ای که سزاوار است، چرا که: «وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار رهبر در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های طلائی پر از بخور داشتند که دعاهای ایمانداران است. ایشان برای او سرود جدیدی می‌خواندند و می‌گفتند: «تو لیاقت داری که طومار را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی کردی و مردم را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خریدی. و ایشان را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛ از اینرو بر زمین سلطنت خواهند کرد.

مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۶ تا ۸ همچنین به چهار موجود زنده اشاره می‌کنند. توصیف آن‌ها را با چهار موجود زنده در حزقیال باب ۱ آیات ۵ تا ۱۴ و حزقیال باب ۱۰ آیات ۲۰ تا ۲۲ و سرافین در اشعیا باب ۶ آیات ۲ و ۳ مقایسه کنید.

موجودات زنده سمبل و نماد موجودات متعالی هستند که بعنوان نمایندگان و محافظان تخت او خدمت می نمایند (مزامیر باب ۹۹ آیه ۱). به طور نمادین، بال‌های آن‌ها با سرعتی که دارند در انجام دستورات خدا و چشمانشان به هوش ایشان اشاره دارد. حضور به‌مراه ۲۴ رهبر روحانی و جمعیت بیشماری از فرشتگان در اطراف سریر (مکاشفه ۵: ۱۱)، نشان می‌دهد که نمایندگان زمین و آسمان در سریر عرش الهی حضور دارند.

۲۲ ژانویه

سه شنبه

طومار مهر و موم شده

مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۱ تا ۴ را بخوانید. با توجه به اشعیا باب ۲۹ آیات ۱۱ و ۱۲، معنی مهر و موم شدن کتاب چیست و چرا یوحنا می‌گرید؟

متن یونانی حاکی از این است که کتاب بر روی تخت در سمت راست پدر قرار داشت. در انتظار آن یگانه ای بود که شایسته است تا آن را بر دارد و «مهر و موم آن را باز کند» (مکاشفه ۵: ۲).

به گفته الن جی. وایت، طومار مهر و موم شده شامل «تاریخ مشیت الهی، تاریخ نبوی ملت‌ها و کلیسا می‌باشد. این مشمول کلام الهی، اقتدارش، فرمان‌هایش، شریعتش، کل شورای نمادین ابدیت و تاریخ تمام قدرت‌های حاکم بر ملت‌ها می‌شد. در آن کتاب، تأثیر تمام ملت‌ها، زبان‌ها و قوم‌ها از ابتدای تاریخ زمین تا پایانش به زبان نمادین آمده

بود» - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 7.

به طور خلاصه، کتاب مهر و موم شده شامل رازهای خدا در مورد نقشه‌هایش برای حل مشکل گناه و نجات انسان‌های سقوط کرده می‌باشد. درک کامل آن راز، در زمان آمدن دوباره مسیح محقق خواهد شد (مکاشفه یوحنا باب ۱۰ آیه ۷ را ببینید).

مکاشفه یوحنا باب ۵ آیات ۵ تا ۷ را بخوانید. چرا مسیح تنها فرد در تمام هستی است که سزاوار برداشتن طومار مهر و موم شده و باز کردن آن می‌باشد؟

بحران در عرش سماوی مربوط به طغیان گری شیطان می‌باشد. این سیاره اگر چه توسط خدا آفریده شده است، اما تحت سلطه شیطان غاصب بوده است. گریستن یوحنا بیانگر شوق وافر قوم خدا از زمان آدم برای نجات از اسارت گناه بود. طومار مهر و موم شده دربردارنده نقشه خدا برای حل مشکل گناه می‌باشد. بدون شک خدا با قدرت بی‌اندازه خود می‌تواند آن نقشه را تحقق بخشد. با این وجود، نجات نسل بشر سقوط کرده به چیز خاصی نیاز داشت و آن عیسی بود که «ظفر یافت» و از این رو شایسته باز کردن طومار، تسلط و حاکمیت بر زمین و شفیع و منجی ما در قدس آسمانی می‌باشد.

چگونه می‌آموزیم که عیسی را در اولویت نخست تجربه مسیحی خود قرار دهیم؟

۲۳ ژانویه

چهارشنبه

بره سزاوار است

مکاشفه یوحنا باب ۵ آیات ۸ تا ۱۴ و افسسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۳ و همچنین عبرانیان باب ۱۰ آیه ۱۲ را بخوانید. این آیات در میانه این دنیایی که امید و تسلی کمی ارائه می‌کند چه می‌گویند؟

وقتی که مسیح، بره خدا به تخت سلطنت الهی نزدیک شد، طومار را برداشت. این عمل، نشان می دهد که تمام اقتدار و حاکمیت به او سپرده شد (افسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۲ را ببینید). در آن لحظه تمام هستی، حق حاکمیت مسیح بر زمین را تصدیق نمود. آنچه توسط آدم از دست رفته بود، با مسیح به دست آورده شد.

برداشتن طومار توسط مسیح، نشان می دهد که او سرنوشت تمام بشریت در دستان خود قرار داده است. چهار موجود زنده و ۲۴ پیر فرزانه مانند آنگونه که در مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۹ مکتوب است، در مقابل وی سجده و او را پرستش نمودند: «مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی». با این کار، فرشتگان برتر و نمایندگان بشر نجات یافته، قربانی شدن مسیح به جای انسانها را تأیید می کنند. او با خون خود، کفاره بشر سقوط کرده را پرداخت نموده است و به آنها امید نجات و وعده آینده‌ای که قادر به تصور آن نیستیم را ارائه می دهد.

چهار موجود زنده و رهبران روحانی اکنون به تعداد بی شمار فرشتگان آسمانی پیوستند و تخت ملکوتی را احاطه نمودند و به پادشاه تازه به تخت نشسته، ادای احترام کردند: «مستحق است بره ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد!» (مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۱۲).

در این زمان تمام مخلوقات آسمان و زمین به یکدیگر پیوستند تا ستایش ملوکانه را نثار پدر و مسیح کنند: «تخت نشین و بره را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد!» (مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۱۳). ستایش آنها با یک «آمین» توسط چهار موجود زنده و ۲۴ رهبر روحانی پاسخ داده شد از این رو به تکریم هیجان انگیز در تالار عرش سماوی ختم گردید.

فرضیه فیزیکدانان بر این است که جهان روزی یا خواهد سوخت، یا در خود فرو خواهد ریخت و یا متلاشی خواهد گردید. این فرضیه چه تضادی با آینده ارائه شده در کلام خدا دارد. چگونه می توانیم حتی همین الان، در مورد آینده‌ای که در انتظارمان است، شروع به شادی؟

اهمیت پنطیکاست

بارش روح القدس در روز پنطیکاست که در اعمال رسولان ۲: ۱-۴ نوشته شده، یکی از وقایع تعیین کننده در تاریخ برنامه رستگاری را تایید می کند: شروع دوره مأموریت پس از مصلوب شدن مسیح به عنوان کاهن اعظم و پادشاه در قدس آسمانی (اعمال رسولان ۱: ۸-۴ و اعمال رسولان ۲: ۳۳ را نیز ببینید). بواسطه مأموریت کهنات اعظمی در سمت راست پدر (مکاشفه ۵: ۶ و ۷)، مسیح قادر است تا برنامه رستگاری را تا تحقق نهایی آن ادامه دهد. عیسی بعنوان میانجی و شفیع ما در قدس آسمانی کار می کند تا ما را رستگار سازد. از طریق وی، ایمانداران می توانند به خدا دسترسی رایگان داشته و آمرزش گناهان خویش را دریافت نمایند.

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ تا ۳۶ و یوحنا باب ۷ آیه ۳۹ را بخوانید. چه امید و تشویقی در این واقعیت می یابید که عیسی در آسمان به عنوان کاهن و پادشاه ما ایستاده است؟

رفعت یافتن مسیح در قدس آسمانی، با نزول روح القدس بر حواریون همراه بود. مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۶ به هفت روح اشاره می کند که « به سراسر زمین فرستاد می شوند ». همچنانکه دی درس های ابتدائی تر دیدیم، هفت روح نشانه فعالیت کامل روح القدس در جهان می باشند. در زمان به تخت نشستن مسیح، روح به کلیسا نازل شد. فرستاده شدن روح القدس یکی از اولین اعمال مسیح به عنوان کاهن اعظم ما در قدس آسمانی است. این بارش و نزول روح القدس به معنی این است که عیسی در مقابل پدر حضور بهم رسانیده است و اینکه خدا قربانی او را بخاطر بشر پذیرفته است.

« معراج مسیح به آسمان علامت این بود که پیروانش قرار بود برکات وعده داده شده را دریافت کنند... هنگامی که مسیح از دروازه های آسمانی عبور کرد، در میان ستایش فرشتگان بر تخت نشست. به محض این که این مراسم

پایان یافت، جریانی غنی از روح القدس بر حواریون نازل شد و مسیح حتی با وجود جلالی که در تمام ابدیت با پدر داشت، در حقیقت جلال یافت. نزول پنطیکاستی مکالمه ای ملکوتی بود مبنی بر این که منجی بر تخت نشسته است و مأموریت آسمانی وی آغاز شده است. بر اساس وعده ای که داده بود، او روح القدس را بعنوان نشانه ای از آسمان به پیروانش فرستاد که بعنوان کاهن و پادشاه، تمامی قدرت آزمان و زمین به او داده شده و یگانه مسیح شده برای امت خویش است» - الن جی وایت، اعمال رسولان، صفحات ۳۸ و ۳۹.

Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 38, 39

عبرانیان باب ۴ آیه ۱۶ و باب ۸ آیه ۱ را بخوانید. چه امید و دلگرمی از این واقعیت که عیسی به عنوان پادشاه و کاهن ما بدست می آورید، که قدرت آسمان و زمین به او داده شده است. باور به این حقیقت چگونه به شما کمک می کند تا با موقعیت های هر روز زندگی خود و با چیزهای نامعلوم آینده سر و کار داشته باشید؟

۲۶ ژانویه

جمعه

مطالعه بیشتر: الن جی وایت، بخش به پدرم و پدر شما، صفحات ۸۳۵-۸۲۹، از کتاب آرزوی اعصار؛ بخش عطیه روح، صفحات ۴۷-۵۶، از کتاب اعمال رسولان را بخوانید.

پیام باب های ۴ و ۵ مکاشفه یوحنا به طور خاص برای قوم خدا که در دوران پایانی تاریخ زمین زندگی می کنند، اهمیت دارند. آمدن روح القدس در پنطیکاست نشانه آغاز موعظه انجیل به تمام دنیا بود؛ پیام اصلی در مورد عیسی بود، که به عنوان پادشاه و کاهن در سمت راست پدر رفعت یافته بود. این حقیقت در باره عیسی هسته اصلی ایمان مسیحیان اولیه بود (عبرانیان باب ۸ آیه ۱) و سنگ زاویه و مبنای موعظه ایشان (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ تا ۳۳، باب ۵ آیات ۳۰ و ۳۱) بود. همچنین انگیزه و مرجع ایمان آنان و دلیری برای مواجهه با جفا و موقعیت های سخت زندگی بود (اعمال رسولان ۷: ۵۵ و ۵۶؛ رومیان ۸: ۳۴). در نتیجه، مردم بسیاری به موعظه آن ها پاسخ دادند. از آن زمان به بعد، و از طریق حضور عیسی در مأموریت روح القدس، ملکوت خدا خود را نشان داد و همچنان به این کار ادامه می دهد.

ما نباید هرگز فراموش کنیم که تنها مژده نیک نجات در مسیح است که می تواند به قلب بشر وارد شده آن ها را تغییر دهد و مردم را به پاسخ دادن به دعوت انجیل ابدی در خداترسی، جلال دادن و عبادت او هدایت می کند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). تنها امید ما به منجی است که پادشاه و کاهن ما در قدس آسمانی می باشد. او با قوم خود می باشد و برای همیشه تا پایان با ایشان خواهد ماند (متی باب ۲۸ آیه ۲۰). او آینده را در دستان خود دارد.

بنابراین بیاید هرگز فراموش نکنیم که نگه داشتن ماهیت انجیل در ذهن باعث موفقیت کامل پیام پایانی به بشر گمراه و رنج دیده می شود. در موعظه هیچ چیز دیگری مهم تر از صلیب و آنچه در مورد خدا به ما تعلیم می دهد وجود ندارد.

سوالاتی برای بحث

۱- روزی ما در آسمان خواهیم بود و خداوند را برای نیکوئیو قدرت وی و بویژه فیض ستایش و عبادت خواهیم کرد. چه روش هایی وجود دارند که حتی الان می توانیم برای آن روز بزرگی که می آید بکار گیریم؟ و اینکه چگونه می توانیم با قلبهایی سپاسگزار و شکرگزار خدا را بخاطر تمام چیزهایی که او انجام داده و خواهد داد پرستش نمائیم؟

۲- مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱۱ و باب ۵ آیه ۹ را بخوانید. دو نقشی که می بینیم عیسی در اینجا دارد، کدامند و آن ها چگونه نه تنها در نقشه نجات بلکه دلیل شایستگی خداوند برای عبادت ما اساسی هستند؟ سبت و آنچه تعلیم می دهد چگونه ابزاری از این دو حقیقت شگفت انگیز درباره خدا می باشد؟